

Arrest

nr. 171 117 van 30 juni 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 28 juni 2016 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 juni 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 juni 2016 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 juni 2016 om 14 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers aanwezigheid in het Rijk werd vastgesteld ingevolge een actie van de politie op 28 november 2015 waarna verzoeker onder bevel tot aanhouding geplaatst wegens inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen.

1.2. Op 23 juni 2013 betaalde verzoeker een borgsom waardoor hij in vrijheid kon worden gesteld.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 23 juni 2016 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Deze beslissingen, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer [S.N.], [...], onderdaan van Albanië ,

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Niettegenstaande betrokkene vrijstelbaar is en een borgsom heeft betaald moet hij het grondgebied verlaten en wordt hij gerepatrieerd. Ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier is het echter voor betrokkene mogelijk om, voorzien van de nodige identiteitsstukken, terug te keren naar België en een opschorting van zijn inreisverbod te vragen.

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is niet in het bezit een geldige inreisstempel in zijn paspoort.

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 3° + art. 74/14 §3, 3°: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, V [G.], Attaché, geacht de openbare orde te kunnen schaden: betrokkene werd van 29.11.2015 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van inbreuken op de wetgeving inzake drugs.

Feiten waarvoor hij eventueel veroordeeld kan worden.

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van artikel 7, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

- betrokkene werd van 29.11.2015 tot heden onder aanhoudingsmandaat geplaatst uit hoofde van inbreuken op de wetgeving inzake drugs. Feiten waarvoor hij eventueel veroordeeld kan worden bestaat er een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

- bovendien is er een risico op onderduiken, want betrokkene heeft geen vaste verblijfplaats.

-Betrokkene heeft in het formulier hoorplicht, ingevuld op 01/12/2016, verklaard geen familie en geen relatie in België te hebben.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van artikel 7, derde lid en van artikel 74/8 §1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

-betrokkene kan niet onmiddellijk worden verwijderd of overgebracht naar een gesloten centrum en dient

hiertoe te worden vastgehouden in de gevangenis,

-Gezien betrokkene zich in een situatie van illegaal verblijf in België bevindt, is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

-Gezien betrokkene, zoals uit het voorgaande blijkt, vatbaar is om de openbare orde te schaden is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken ten einde zijn effectieve repatriëring te verzekeren.

In uitvoering van de deze beslissingen, gelasten wij, V. [G.] attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Directeur van de gevangenis te Leuven Hulp om betrokkene vanaf 23.06.2016 te doen opsluiten, in de gevangenis te Leuven Hulp”.

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Inzake de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering dient te worden opgemerkt dat deze beslissing werd genomen met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en dat een vreemdeling, overeenkomstig artikel 71, eerste lid van dezelfde wet, tegen een dergelijke beslissing een beroep kan instellen bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen. De Raad heeft derhalve, nu de wetgever deze bevoegdheid uitdrukkelijk aan een ander rechtscollege heeft toevertrouwd, geen rechtsmacht om te onderzoeken of de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering in overeenstemming is met de wet.

Het beroep is dan ook onontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering.

2.2. Wat betreft het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten wijst de Raad erop dat artikel 43, § 1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

Verzoeker zet uiteen dat hij reeds van zijn vrijheid werd beroofd met het oog op een repatriëring. Dit gegeven is niet betwist. Daar het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten derhalve op korte termijn kan worden uitgevoerd en, gelet op de bepalingen van artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet, het imminent karakter van de tenuitvoerlegging van de bestreden verwijderingsmaatregel duidelijk blijkt staat het uiterst dringend karakter van de vordering in voorliggende zaak vast.

2.3. Verder moet worden opgemerkt dat, overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestuurshandeling kan worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat betreft de vereiste dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, moet worden geduïd dat verzoeker zich niet mag beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dat hij integendeel zeer concrete gegevens moet aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verweerder mogelijk zijn om zich tegen de door verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Verzoeker dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat hij ondergaat of kan

ondergaan, hetgeen concreet betekent dat hij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Verzoeker omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat volgens hem voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten als volgt:

“De tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing brengt een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich mee.

Verzoeker verwijst hiervoor vooreerst naar de aangehaalde schending van de artikelen 6, §1 en 6, §3 EVRM.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel volgt uit de feiten. Verzoeker verkreeg een verwijderingsmaatregel betekend zonder enige termijn om hieraan te voldoen. Nooit eerder verkreeg hij een verwijderingsmaatregel betekend.

Door de bestreden beslissing werd hij van zijn vrijheid beroofd en verkrijgt hij zelfs niet de mogelijkheid om zijn vrijwillig vertrek voor te bereiden. Al zijn persoonlijke spullen op zijn adres ([...] te 2060 Antwerpen) moet hij achterlaten. Hij wordt onmiddellijk uit zijn omgeving weggetrokken, zonder enige termijn om vrijwillig uitvoering te geven aan de verwijderingsmaatregel. Bovendien is er geen garantie dat verzoeker binnen een redelijke termijn kan terugkeren gelet op het inreisverbod dat hem werd betekend van 3 jaar.

Er is evenmin enige garantie dat verzoeker in staat zal zijn om terug te keren naar België om “te voldoen aan het gerechtelijk dossier”, net door het opgelegde inreisverbod. Eens verzoeker het land werd uitgezet kan hij niet terugkeren, minstens bestaat hierover geen enkele zekerheid.

Deze redenen vormen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.”

Teneinde aan te tonen dat verweerder artikel 6, §§ 1 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) heeft geschonden verstrekt hij de volgende toelichting:

“Het strafrechtelijke onderzoek is momenteel nog lopende. De fundamentele rechten in het kader van de strafprocedure, ter ondersteuning van een recht op een eerlijk proces zoals gewaarborgd door artikel 6, §1 EVRM en artikel 6, §3 EVRM, dienen evenwel te primeren op de bestreden beslissing.

In het bijzonder voorziet artikel 6, §3, c EVRM dat eenieder het recht heeft om zichzelf te verdedigen. Een beklagde, zoals verzoeker, kan niet gedwongen worden om zich te laten vertegenwoordigen ter zitting door een raadsman. Dit zal nochtans de enige mogelijkheid zijn als verzoeker gedwongen wordt verwijderd van het grondgebied.

In zijn arrest van 13 november 2006 (nr. 164.672) stelde de Raad van State dan ook duidelijk als volgt:

Als een justitiële rechter in het kader van een strafonderzoek een vreemdeling het gebod oplegt om in België te blijven en de minister van Binnenlandse Zaken laatstgenoemde verhindert deze voorwaarden na te leven door hem te verplichten het land te verlaten, moet een keuze worden gemaakt die er slechts kan op uitmonden het recht van verdediging op strafgebied te bevoordelen, zodat het middel afgeleid uit het feit dat de bestreden akte het verloop van het onderzoek en de uitoefening van het recht van verdediging in het kader van het lopende strafgeding in het gedrang brengt, ernstig is.

De fundamentele rechten van verzoeker in het kader van het lopende strafonderzoek dienen gevrijwaard te worden.

De bestreden beslissing is hierom in strijd met artikel de fundamentele rechten van verdediging, de artikelen 6, §1 en 6§3 EVRM.”

De Raad kan slechts vaststellen dat het feit dat verweerder de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten nam niet impliceert dat bij het bepalen van de gegrondheid van een tegen verzoeker ingestelde vervolging er geen eerlijke en openbare behandeling van zijn zaak binnen een redelijke termijn zou zijn door een onafhankelijk en onpartijdig gerecht dat bij de wet is ingesteld. Een schending van artikel 6, § 1 van het EVRM wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

Tevens moet worden aangegeven dat artikel 6, § 3 van het EVRM een beklagde doeltreffende juridische bijstand bij een strafprocedure garandeert, maar hem niet het recht geeft om zelf te beslissen hoe zijn verdediging moet worden geregeld. Het gegeven dat niet vrij kan worden gekozen uit een van de alternatieven die zijn opgenomen in dit verdragsartikel – zelf verweer voeren of zich laten verdedigen – impliceert niet automatisch dat deze verdragsbepaling wordt miskend (cf. EHRM 20 januari 2005, 63378/00, § 65, *Mayzit v. Rusland*). Voorts moet bovendien worden gesteld dat in de bestreden beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten niet kan worden gelezen dat verzoeker niet in de mogelijkheid zal worden gesteld om zich in een eventuele procedure voor de strafrechter in persoon te verdedigen. Verweerder heeft daarentegen in de bestreden beslissing bevestigd dat *“ten einde te voldoen aan het gerechtelijk dossier [...] het echter voor betrokkene [mogelijk is] om, voorzien van de nodige identiteitsstukken, terug te keren naar België en een opschorting van zijn inreisverbod te vragen.”*

Er blijkt derhalve prima facie geenszins dat verzoekers rechten van verdediging in strafzaken niet gevrijwaard worden of dat artikel 6, §§ 1 en 3 van het EVRM werd geschonden. Verzoeker kan bijgevolg niet voorhouden dat zijn moeilijk te herstellen ernstig nadeel blijkt uit de schending van een bepaling van het EVRM.

Door te stellen dat hij nog persoonlijke goederen heeft op een adres te Antwerpen toont hij ook niet aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten een moeilijk te herstellen ernstig nadeel met zich meebrengt. Er blijkt immers niet dat deze goederen niet kunnen worden vervangen, dat hij geen regelingen kan treffen om zich deze goederen te laten bezorgen voor zijn vertrek naar zijn land van herkomst of dat hij zich deze goederen na de tenuitvoerlegging van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten niet kan laten overmaken en dat het feit dat hij *“onmiddellijk uit zijn omgeving [wordt] weggetrokken”* dus effectief onherstelbare gevolgen heeft.

Ook uit het loutere feit dat hem niet eerder een bevel om het grondgebied te verlaten werd betekend en dat hem geen termijn werd toegekend om vrijwillig gevolg te geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten blijkt niet dat hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijdt.

Verzoeker kan evenmin worden gevolgd in zijn betoog dat zijn moeilijk te herstellen ernstig nadeel voortvloeit uit het feit dat hij geen *“garantie”* heeft dat hij zal kunnen terugkeren naar België. Er wordt immers niet in concreto geduid welk nadeel verzoeker precies zou lijden indien hij niet kan terugkeren naar België. Bovendien verwijst verzoeker naar een hypothetische situatie en gaat hij voorbij aan het feit dat de bestreden beslissing op zich geen inreisverbod inhoudt en het voorgehouden nadeel derhalve niet rechtstreeks voortvloeit uit de in casu bestreden beslissing, doch uit een andere beslissing die niet het voorwerp uitmaakt van voorliggende procedure.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel, in de zin van artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, werd aangetoond.

De vaststelling dat er niet voldaan is aan één van de in artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet voorziene cumulatieve voorwaarden volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

G. DE BOECK